

og Ret her i Landet, og dentagne Beslutning kan paa ingen mulig Maade siges at gaa den bestaaende Ret for nær. Man havde naturligvis ikke tænkt sig, at dette Forhold skulde kontinueres i længere Tid; men da Regjeringen agtede i indseende Samling at forelægge en Fiskerilov, vilde jo Spørgsmaalet der finde sin Afgjørelse, hvis Loven blev fremmet. Ja, man kunde jo have forelagt et Lovforslag derom paa den Tid, det erede Medlem omtalte, men dermed vilde man ikke have naaet Hensigten, fordi Faren var overhængende. Der maatte strax tages Forholdsregler, for at standse den Ulykke, der kom over Fiskerne derved, at der blev lagt Beslag paa deres Redstaber, saa at de i den bedste Fisketid bleve satte ud af deres Bedrift. Dette er Sagens simple Sammenhæng, som jeg haaber ikke i Almindelighed vil blive bedømt saaledes som af den erede Forespørger. Det forekommer mig, at Regjeringen ved det Skete tog billigt og humannt Hensyn til Landets Fiskere. Med Hensyn til Dagsordenen skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg anser den for at være uheldig og ubetimelig, og jeg skal fraraade dens Vedtagelse.

Formanden (Krabbe): Efter den høitærede Indenrigsministers ved Forhandlingen foranledigede Udtalelser om det først berørte Punkt, maa Forhandlingen derom være afsluttet, idet dette Punkt ligger udenfor Sagen.

Leth: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg indskrænke mig til et Par korte Bemærkninger, men dem maa jeg fremsætte, da den erede Indbringer af Dagsordenen under sin Motivering af denne henvendte et Par Ord til mig som Medlem af Fiskeriudvalget. Saavidt jeg forstod de Udtalelser, jeg siger til, af det erede Medlem, gif de ud paa, at han ikke derved vilde foregribe Fiskeriudvalgets Overveielser, og at, dersom Fiskeriudvalget under disse Overveielser kom til et andet Resultat end netop det, som er udtrykt i Dagsordenen, siød Dagsordenen dem ikke i veien, den havde opfyldt sin Hensigt. Jeg kan ikke Andet end for Udvalgets Vedkommende paastjonne denne Udtalelse af det erede Medlem, men det ligger jo dog ogsaa allerede deri, som antydet af den erede Forespørger, at Udvalget maa søfte at stille sig med frie Hænder i dette Spørgsmaal, uden at være bundet ved nogen foregribende Beslutning gennem en Dagsorden eller paa anden Maade. Jeg skal ikke komme ind paa at nævne forskjellige Bemærkninger, som Dagsordenen mulig kunde give Anledning til, f. Ex. at den siger, at man skal værne om den danske Fiskere tilkommende Eneret udenfor Drefund. Meningen er jo utvilsomt, at i selve Drefund kan der kun være Spørgsmaal om en Konkurrence med svenske Fiskere.

Det kan ogsaa være tvivlsomt, hvor langt Drefund strækker sig, og det kan ogsaa være tvivlsomt, om der virkelig udenfor, hvad der med Rette kan betegnes som henhørende til Drefund, kan være Distrikter, hvor Gjensidighed er ønskelig. Men, som sagt, jeg skal ikke komme nærmere ind paa saadanne Betragtninger, som Dagsordenens Uffattelse mulig kunde give Anledning til. Jeg skal for mit Vedkommende ikke modsætte mig Dagsordenen, og jeg skal ikke stemme mod den, men af de Hensyn, jeg nævnte, navnlig for at reservere mig som Medlem af Udvalget fuld Frihed, uden at være bunden, bliver mit Standpunkt til Dagsordenen det, at jeg til den siger: Stemmer ikke.

Forespørgeren (Berg): Jeg skal ikke, efter den erede Formands Udtalelser, komme ind paa en nærmere Dmtale af den høitærede Ministers Forklaring af et af mig som Exempel nævnt Tilfælde. Jeg skal kun gjøre den høitærede Minister opmærksom paa forskjellige Misforstaaelser af mine Udtalelser. For det Første den, at den høitærede Minister mener, at Resolutionen var til Fordel for een Egn og til Skade for en anden. Det, jeg har sagt, er, at den var til Skade for dem, der brugte lovbestemte Redstaber, og til Fordel for dem, der brugte ikke lovbestemte Redstaber. Jeg har dernæst sagt, at Hensigtsmæssigheden af Foranstaltningen turde muligvis ikke bestrides, men jeg maa vedblivende fastholde, at, dersom den Maade, hvorpaa man har kunnet omgaa Høieste- retsdommen, er rigtig og en Ret for Administrationen, bestaar der ikke i vore Næringsforhold betryggende Bestyttelse for nogen Part. Med Hensyn til Dagsordenen kan jeg ikke negte, at det undrer mig noget, at den erede sidste Taler ikke kunde mande sig op til at stemme for den. Naar han ikke med en Løddel har søgt at godtgjøre, at Grundætningen ikke er rigtig, den nemlig, at der tilkommer danske Fiskere Eneret paa Territoriet udenfor Drefund — deres Eneret i Drefund omtales ikke i denne Resolution — forekommer det mig, at en Lovens Tjener, og det ere vi jo Allesammen, ogsaa maa kunne sje til: Da Retten er saa, bør den ogsaa overholdes. Andet forlanger Dagsordenen ikke. Jeg som Lægmand kan ikke begribe, at det kan falde nogen Retsskyndig vanskeligt at sje, at den anerkjendte Ret skal overholdes, ogsaa naar det angaar Fiskere. Til yderligere Ubefaling for Dagsordenen skal jeg ikke fristes, da hele Forhandlingen har været mig kjær, og der under den paa flere Punkter er kommet Ting frem, som jeg tror vilde blive hilsede med Interesse af dem, som Sagen angaar.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.